

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Dziedzic

Sędziowie: SSO Danuta Silska

SSO Marcin Miczke (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Gminy L.**

przy uczestnictwie **(...) sp. z o.o. z siedzibą w K.**

o wpis hipoteki przymusowej

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Pile

(...)

z dnia 7 czerwca 2013 r., Dz. Kw. (...) (KW nr (...))

postanawia

1. **oddalić apelację,**

2. **zasądzić od uczestnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz wnioskodawczyni Gminy L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu apelacyjnym.**

SSO D. Silska SSO K. Dziedzic SSO M. Miczke

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2013 r., Dz. Kw (...) Sąd Rejonowy w Pile (...) (1) utrzymał w mocy wpis w księdze wieczystej (...) hipoteki przymusowej w kwocie 18.403 zł na rzecz Gminy L., dokonany przez referendarza sądowego tego Sądu w dniu 25 marca 2013 r. (Dz. Kw. (...)) oraz (2) kosztami postępowania obciążył uczestników w zakresie przez nich poniesionym.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że wnioskodawca przedłożył decyzję Wójta Gminy L. z dnia 5 grudnia 2012 r., (...) określającą wysokość należności z tytułu podatku od nieruchomości za 2012 r., która stanowi podstawę do wpisu w księdze wieczystej hipoteki przymusowej zgodnie z art. 34 § 1 i art. 35 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Akcentowany przez uczestnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. (właściciela nieruchomości) w skardze na orzeczenie referendarza sądowego fakt złożenia odwołania od decyzji Sąd Rejonowy uznał za nieistotny dla rozstrzygnięcia wskazując, że nawet ewentualna zmiana tej decyzji nie stanowiłaby podstawy do wykreślenia hipoteki. W ocenie tego Sądu, podstawę do wykreślenia mogłoby stanowić jedynie oświadczenie wierzyciela – Gminy L.. Sąd Rejonowy za bezzasadny uznał również zarzut nadmiernego obciążenia hipotecznego nieruchomości uczestnika wskazując, że wierzyciel rozdzielił hipotekę stosownie do art. 111⁽¹⁾ ust. 1 i 2 u.k.w.h.

Apelację od tego postanowienia wniósł uczestnik, (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., będący właścicielem nieruchomości. Zaskarżył to postanowienie w całości oraz wniósł o jego zmianę przez uchylenie wpisu hipoteki przymusowej i oddalenie wniosku.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 239a ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa przez nieuwzględnienie zasady, że decyzja nieostateczna, nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, nie podlega wykonaniu, chyba że decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Powołując się na tę zasadę apelujący zakwestionował dokonanie wpisu hipoteki przymusowej wskazując, że organ w czasie składania wniosku o wpis hipoteki nie dysponował tytułem wykonawczym wymaganym do jego dokonania, z uwagi na fakt, iż decyzji Wójta Gminy L. z 5 grudnia 2012 r., (...) nie został nadany rygor natychmiastowej wykonalności a uczestnik wniósł odwołanie od tej decyzji do SKO w P..

Wnioskodawczyni w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie na koszt uczestnika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Argumentacja skarżącego, zaprezentowana w apelacji, została oparta na założeniu, że wpis w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na rzecz gminy na zabezpieczenie należności z tytułu podatku od nieruchomości jest równoznaczny z wykonaniem decyzji określającej wysokość tegoż podatku, czyli stanowi środek egzekucyjny. Poglądu tego nie można podzielić. Ustanowienie (wpis) hipoteki przymusowej nie jest rodzajem ani sposobem egzekucji, tylko środkiem zabezpieczenia wierzytelności, ułatwiającym jej wyegzekwowanie (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 sierpnia 2013 r., II CSK 17/13, LEX nr 1363191 oraz tam powołane dalsze orzecznictwo). Tym samym, wbrew stanowisku uczestnika, wpis hipoteki przymusowej z 25 marca 2013 r., Dz. Kw. (...) nie oznacza, że decyzja Wójta Gminy L. z 5 grudnia 2012 r., (...) - mimo braku waloru ostateczności - jest wykonywana. Skutkiem wpisu tej hipoteki przymusowej nie jest bowiem wyegzekwowanie od uczestniczki należności z tytułu podatku od nieruchomości za 2012 r., lecz tylko zabezpieczenie wykonania wspomnianego zobowiązania podatkowego. Nie ma zatem racji apelujący wskazując na naruszenie art. 239a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.), powoływanej poniżej jako „Ord. pod.”, do którego miałyby jakoby dojść przez wykonanie decyzji nakładającej na uczestnika obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, mimo że wspomniana decyzja nie jest ostateczna. Z tego względu nie ma też znaczenia kwestionowany w apelacji fakt braku zaopatrzenia decyzji w rygor natychmiastowej wykonalności. Rygor taki byłby niezbędny, gdyby - mimo braku przymiotu ostateczności - decyzja Wójta Gminy L. z 5 grudnia 2012 r., (...) miała być przymusowo wykonywana, tj. należność w niej określona podlegałaby ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej. Tak tymczasem nie było w niniejszej sprawie, w której – o czym była już mowa – nie następuje przymusowa realizacja należności wymienionej we wspomnianej decyzji, a jedynie na skutek wpisu hipoteki przymusowej należność ta zyskuje zabezpieczenie jej wykonania. Zarzuty skarżącego są nietrafne również z tej przyczyny, że art. 110 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.) wprost przewiduje, że hipotekę przymusową można uzyskać także na podstawie decyzji administracyjnej, o ile przepisy szczególne tak stanowią, chociażby decyzja nie była ostateczna. Takim szczególnym przepisem jest m.in. art. 34 § 1 Ord. pod., zgodnie z którym jednostce samorządu terytorialnego przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomościach podatnika z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2 Ord. pod., a także z tytułu zaległości podatkowych w podatkach stanowiących ich dochód oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości, zwana „hipoteką przymusową”. Z kolei zgodnie z art. 35 § 1 i 2 lit a-c Ord. pod., hipoteka przymusowa powstaje przez dokonanie wpisu do księgi wieczystej a podstawą wpisu jest m.in. doręczona decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego, bądź określająca wysokość zobowiązania podatkowego lub określająca wysokość odsetek za zwłokę. Z powołanych przepisów jasno wynika, że decyzja podatkowa określająca wysokość podatku od nieruchomości może stanowić podstawę wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości podatnika nawet wówczas, gdy nie jest jeszcze ostateczna. Taka decyzja została złożona jako podstawa kwestionowanego w apelacji wpisu. Fakt, iż uczestnik zaskarżył decyzję Wójta Gminy L. z 5

grudnia 2012 r., (...) do SKO w P. nie ma natomiast jakiegokolwiek znaczenia, skoro bezspornie decyzja ta została uczestnikowi doręczona i może stanowić podstawę wpisu choćby nawet nie była ostateczna.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację uczestnika jako bezzasadną.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i § 7 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Interesy wnioskodawczyni i uczestnika były sprzeczne, przy czym apelacja tego ostatniego została w całości oddalona. Dlatego też uczestnik winien zwrócić wnioskodawczyni koszty niezbędne do celowego dochodzenia przez nią swych praw. Na koszty te składało się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 60 zł.

SSO D. SilskaSSO K. DziedzicSSO M. Miczke